

1520.

Ze Suché Lozy

Snad ses, má mi - lá, vody bá - la, vody bá - la, žes mně ko - šel - ky ne - o - pra - la, žes mně ko - šel - ky ne - o - pra - la.

Snad ses, má milá, [: vody bála, :]
[: žes mně košelky neoprala. :]

Nebála jsem sa vody bystrej,
než jsem sa bála mamy ostrej.

734. PASENÍ

1521.

Ze Studnic od Telče

Když jsem šel k Ji - hla - vě po lou - ce ze - le - ny, pá - slu tam šo - ha -

jek, pá - slu tam šo - ha - jek čty - ry ko - ně vra - ny.

[: Když jsem šel k Jihlavě
po louce zeleny, :]
[: páslu tam šohajek :]
čtyry koně vrany.

Čtyry koně vrany
i také hřibátka,
[: s Pánem Bohem bujte, :]
studnický děvčátka.

1522.

Ko - mu je tak do - bře ja - ko nám, ne - ře - že - me se - čky ko - by - lám.

Komu je tak dobře jako nám,
neřežeme sečky kobylám.

Od svatého Jiří do Havla
růste pro ně zelená tráva.

1523.

Z Oseka

Šo - ha - jí - čku ma - lu - šen - ky, aj, šo - ha - jí - čku ma - lu - šen - ky, na - řež se - čky do - bru - šen - ky.

[: Šohajíčku malušenky, :]
nařež sečky drobušenky.

Nařež sečky jako jehlí,
co by ti ju koně snědli.

1524. *Tardiss.**Z Milotic*

Stu - de - ná ro - sa pa - dá, šo - ha - jek ko - ně hle - dá.

Studená rosa padá,
šohajek koně hledá.

Černojokého synka,
co na husličky břinká.

Perme ju, milá, perme,
enom jí nezederme.

Nehledaj, šohaj, koně,
poslala jsem já pro ně.

Jede šohajek hájem,
černá košelka na něm.

A dyž ju zedereme,
na druhú zebereme.

Na to milotské pole
černojoké pachole.

Perme ju, milá, z mydla,
bude košelka bílá.